

τοῖς ἀπωτάτοις ἐπιγόνους τὴν ἀκριβοῦς φιλοπατρίαν, τὴν ἀπαράμιλλον αὐταπαύρνησιν, χάριν τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου. Τὸ ἀνεγερθὲν ὧδε μνημεῖον τοῦ ἀρειμανίου καὶ διαπρεποῦς πολεμιστοῦ Ὀδυσσεῦς Ἀνδρόουτος θέλει μαρτυρεῖ εἰς αἰῶνα τὸν ἄπαντα τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς νέας γενεᾶς πρὸς τοὺς μεγαλουργοὺς ἄνδρας τοῦ μεγάλου Ἀγῶνος. Ζήτω τὸ Ἔθνος!»

Οἱ θερμοὶ οὗτοι λόγοι τοῦ ἡγεμόνος ἐξήγειραν ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμόν, ἐπηκολούθησαν δὲ παρατεταμέναι φρενιτιώδεις ἐπευφημίαι. Εἶπεν ὀλίγα τινὰ παραινετικά μετὰ ταῦτα ὁ ἀρχιεπίσκοπος Χαλκίδος, μεθ' ὃ ἀνέγνω τὴν ἐαυτοῦ λογοδοσίαν ὁ κ. Μ. Κυργούσιος, εἰσαγγελεύς τῶν ἐν Ἀμφίρσῃ πρωτοδικῶν καὶ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μνημεῖου ἐπιτροπῆς, εἰς οὗ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὸν ἔκτακτον ἀληθῶς ζῆλον ὀφείλεται τὸ ἐπαινετὸν ἔργον. Ἐκ τῆς λογοδοσίας ταύτης ἐμφαίνεται ὅτι εἰσπραχθησαν ἐν ὅλῳ δρ. 26,031, ἐξ ὧν 500 συνεισήνεγκεν ὁ βασιλεὺς, 250 ὁ διάδοχος, 3014 οἱ ἐξωθεν ὁμογενεῖς καὶ τὰς λοιπὰς οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ αἱ δαπάναι δὲ ἀνῆλθον μέχρι τῆς ἡμέρας τῶν ἀποκαλυπτηρίων εἰς δρ. 23,377. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς λογοδοσίας τοῦ ὁ κ. Κυργούσιος παρέδωκε τὸ μνημεῖον πρὸς τὸν νομάρχην Φθιώτιδος. Κατόπιν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Α. Σιμπούλου, βουλευτῆς τοῦ νομοῦ, ὅστις ἐξέφασκε τὴν σημασίαν τοῦ πανηγυριζομένου γεγονότος, ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν συμπατριωτῶν τοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα, διότι τιμῶν τὰς ἐξόχους ἀνδραγαθίας τοῦ μεγάλου ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας Ἀγῶνος φαίνεται συμμεριζόμενος καὶ ἐγκολιπούμενος τὰς ἀναμνήσεις καὶ τοὺς ἐθνικοὺς πόθους τοῦ λαοῦ τοῦ. Ἀκολούθως ἀπήγγειλε κατάλληλον λόγον ὁ κ. Κ. Παπαμυχαλόπουλος, τέλος δὲ ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Παράσχος, ὁ ἐθνικὸς ἡμῶν ποιητὴς, ἀπήγγειλε ποίημα, ἐξεγείραν τὸν φλογερὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ ἀκροατηρίου.

Ὁ βασιλεὺς συνεζήτη τὸν κ. Παράσχον καὶ τοὺς ἄλλους ρήτορας, εἰτα δὲ μετέβη εἰς τὸ παρασκευασθὲν δι' αὐτὸν κατάλυμα, ἐνῷ τὸ ἐνθουσιῶν πλῆθος ἔρρανεν Ἀὐτὸν διὰ πατάλων ρόδων καὶ ἀνθέων ροδοδάφνης. Τῇ ἀπαιτήσει τοῦ βασιλέως παρεκβήτησαν μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ παρατεθὲν πρόγευμα πάντες οἱ προσκεκλημένοι. Μετὰ τοῦτο ἐπηκολούθησε χορδὸς ἐγχοῦρος, εἰς ὃν παρέστη μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως καὶ ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν βασιλοπαίδων, διενέμων εἰς τοὺς ὀργανοπαίχτας χρυσὰ νομίσματα καὶ κολλῶν αὐτὰ ἰδιοχείρως, κατὰ τὴν συνήθειαν, ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτῶν ἡ δὲ βασιλοπαῖς Ἀλεξάνδρα ἐθώπευσε μετ' οἰκειότητος τὰ θρέψη τῶν χωρικῶν. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν τῆς βασιλικῆς συνοδίας εἰς Ἀμφίρσαν, ἐξῆλθον εἰς προὔπαντήσιν αἱ γυναῖκες τοῦ χωρίου Σουλῶμι καὶ ἔψαλλον ᾠμα.

Καλὴς μᾶς ἦλθες βασιλεῖ μὲ τῆς Βασιλοπούλα
οἱ δὲ χωρικοὶ ἐχόρευον. Ὁ βασιλεὺς ἔστη ἐπὶ πολὺ θεώμενος τὸ ὄρατον θέαμα καὶ διέταξε νὰ προσφέρωσιν εἰς τοὺς χορευτὰς οἶνον ἐκ τῶν Ἀνακτόρων. Ἐν Ἀμφίρσῃ ὁ βασιλεὺς παρέμεινε μίαν ἡμέραν ἐξέστας πᾶντα τὰ κατὰ τὴν πόλιν, ἡ παρουσία δὲ αὐτοῦ καὶ τῶν βασιλοπαίδων προύκλειε ζωηρότητα καὶ ἐκείνῃ ἐνθουσιασμόν. Ἀπὸ ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας τοῦ τοῦ δημάρχου Ἀμφίρσης διὰ τὴν ἔκτακτον ὑποδοχὴν, ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς βασιλικῆς οἰκογενεῖας ἀνεχώρησε διὰ τῆς Ἀμφιτρίτης ἐξ Ἰτέας εἰς τὴν πρωτεύουσαν διὰ Κορίνθου.

Οὕτως ἔληξεν ἡ ὄντως ἐλληνοπρεπὴς τελεσθεῖσα πανηγυρίς αὕτη, ἥτις οὐ μόνον συντέλεσεν εἰς τὴν ἀνακωπύρνησιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, ἀλλὰ καὶ πρόξενος ἐγένετο ζηλωτῆς καὶ εὐνοίαν ἐπικοινωνίας τοῦ λαοῦ μετὰ τοῦ Ἀνακτοῦ αὐτοῦ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς ἄπανταχοῦ ὁμογενεῖς ἀποτείνει εἰδικὴ ἐπιτροπὴ συστάσα ἐν Εὐρύτανιά, ἥς μέλη εἰσὶ καὶ οἱ δημάρχοι τῶν δήμων Εὐρυτάνων καὶ Κιτημενίων, πρὸς ἀνεγερσιν μνημείου εἰς τὴν θέσιν Κεφαλῶδρουσον, ἔνθα κατὰ τὴν νύκτα τῆς 9 πρὸς τὴν 10 Αὐγούστου 1823 ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος ὁ Μάρκος Μπότσαρης. Ἡ κοινότης Καρπνησιῶν ἐψήφισε πρώτη εἰσφορὰν δρ. 1,000. Τὸ ἔργον τίθεται ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. οὗ τὸν ὑπασπιστὴν κ. Ἰω.

Μπότσαρην ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεγνώρισεν ἐπίτιμον πρόεδρόν της.

— Ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου Πρυτάνεως διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1888—1889, τοιοῦτος δ' ἐξελέγη ὁ κ. Π. Παπαρρηγόπουλος καθηγῆτης τῆς νομικῆς λαθὼν ψήφους ἐπὶ 45 ψηφισάντων 42.

— Ἐδημοσιεύθη ἐν Ἑρακλείῳ τῆς Κρήτης Κατάλογος τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Φιλεκαπαιδευτικοῦ Συλλόγου Ἑρακλείου ἀρχαιοτήτων, οὗ προετάρχη ἡ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1887 λογοδοσία τοῦ προέδρου Ἰωσήφ Χατζιδάκη καὶ περιγραφή τοῦ ἐν Ἀμνισῷ σπηλαίου τῆς Εἰλειθυίας. Κατὰ τὸ τεῦχος τοῦτο, ὁ Φιλεκαπαιδευτικὸς Σύλλογος ὁσημέραι προάγει καὶ κραταιοῦται, ἀξιολόγους παρέχων ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Κρήτης. Διὰ τῆς σκοπίμου αὐτοῦ ἐργασίας τὸ Σωματεῖον τοῦτο εἰλκυσε τὸ ἐνδιαφέρον οὐ μόνον τῶν φιλοπόδων κατοίκων τῆς νήσου καὶ ἀλλαχοῦ διαμενόντων Κρητῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας καὶ ἀλλοδαπῶν σοφῶν ἰδιωτῶν καὶ καθιδρυμένων ἐπιστημονικῶν καὶ κυβερνήσεων ἀκόμῃ. Ἡξιώθη δὲ χρηματικῶν βοηθημάτων ἀξίων λόγου, οἷον παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ψηφισάσης 25,000 γρόσια ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου, παρὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς τῶν Ἀθηνῶν Ἑταιρίας προσεγκύουσας 4,000 φράγκα, παρὰ τοῦ πρώην Γενικοῦ Διοικητοῦ προσεγκινόντος ἐτησίως 1,000 γρόσια, καὶ ἄλλων. Καὶ δωρεαὶ δ' εἰς τὸ Μουσεῖον αὐτοῦ ἐγένοντο σημαντικά, ὧν σπουδαιότερα εἶνε ἡ τοῦ κ. Θ. Α. Τριφυλλῆ, προσεγκινόντος συλλογὴν Ἰδαίων ἀντικειμένων πολλῶν καὶ σπουδαίων καὶ ἀρχαιοτήτων εὐρείαισιν ἐν Ἀμαρίφῃ ἐντὸς σπηλαίου. Ἡ δὲ χρηματικὴ τοῦ συλλόγου διαχειρίσις ἀπέδειξε τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα. Προσόδους μὲν ἔσχεν ὁ Σύλλογος κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος γρόσια 73,170,35, δαπάνας δὲ 69,036,23, ἐπομένως ἀπέμειναν ἐν τῷ ταμείῳ μετρητὰ γρόσια 4,134,12.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὁ Σύλλογος ἐπέχειρσε δύο ἀρχαιολογικά ἔργα: ἥτοι δοκιμαστικὴν ἀνασκαφὴν ἐν τῷ ὑπὲρ τὸν Καρτερόν ὑποτιθεμένῳ σπηλαίῳ τῆς Εἰλειθυίας, δι' ἧς ἀπεδείχθη ὅτι αὐτὸ τοῦτο εἶνε τὸ ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου ἐν Ὀδυσσεΐ (XIX, 186), *Σπέος Εἰλειθυίας* ἀναφερόμενον, καὶ ἔτερα ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ Ψυχροῦ ἐν Λασηθίᾳ.

Πλὴν τῶν ἑλλων ἔργων ὁ Σύλλογος ἐπωφελοῦμενος τῆς ἐν Ἑρακλείῳ παρουσίας τοῦ μουσικοδιδασκάλου Α. Φορμικᾶ συνεβλήθη μετ' αὐτοῦ ἵνα σχηματίσῃ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Μουσικῶν Σχολείου, ἐν ᾧ νὰ διδάσκωνται τὴν μουσικὴν δωρεὰν ἅποροι παῖδες, ὁρθεῖς φρονῶν ὅτι ἡ μουσικὴ ἐξημερώνει καὶ διαπλάττει τὰ ἥθη.

Τοιαῦτα τὰ ἔργα τοῦ ἀξιολόγου τούτου Σωματείου, χρησιμώτατα μὲν εἰς τὴν ἐπιστήμην, τιμῶνται δὲ αὐτὸ καὶ τὴν Κρήτην, ἥτις μετὰ στοργῆς περιέπει καὶ ὑποστηρίζει αὐτὸ.

— Ἡ εὐκαίτερος δεσποινὶς Αἰκατερίνη Ζάρκου ἀναγγέλλει τὴν ἐκδόσιν ἱστορίας τῆς Γαλλικῆς Φιλολογίας. Τὸ ἔργον ἔσται ἀξιόλογον καθὰ πρῶτον μακρῶν μελετῶν, ὧν δείγματα ἐδημοσίευσεν κατὰ καιροὺς ἡ φιλόδομος συγγραφεὺς ἐν περιοδικοῖς συγγράμμασι καὶ ἡμερολογίοις. Θέλει δὲ περιλάβει πᾶσας τὰς περιόδους τῆς γαλλικῆς φιλολογίας. Ἀρχομένη ἀπ' αὐτῆς τῆς γενέσεως καὶ τῆς πρώτης ἐξεγέρσεως τοῦ γαλλικοῦ πνεύματος, θέλει διὰ βραχείων ἐπιστορῆσαι τὴν κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας φάσιν τῆς Γαλλικῆς φιλολογίας καὶ διευκρινίσει τὰς αἰτίας, αἵτινες ἐπέδρασαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Ἀποβλέπουσα δὲ πάντοτε εἰς Ἑλλήνας ἀναγνώστους, ἐνδιατρίβει μᾶλλον περὶ τὴν σύγκρισιν φιλολογίαν καὶ τὴν ἀφήγησιν τῶν ἐχόντων πλεονα σχέσιν πρὸς τὴν ἐλληνικὴν γραμματικολογίαν.

Τὸ ὅλον ἔργον διηρέθη εἰς δύο τόμους, ὧς ἕκαστος τιμᾶται διὰ τοὺς συνδρομητὰς δραμῶν 3.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

H. Lavoix-fils—*Ἱστορία τῆς Μουσικῆς μετάφρασις Ἀθηνᾶς Ν. Σερεμέτη, Ἐν Ἀθήναις. 1888.*

Ἐπὶ πᾶσαν ἐπομὴν ἀξιόλογον εἶνε τὸ ἀνωτέρω ἔργον ἐκδοθὲν μετὰ πολλῆς τυπογραφικῆς φιλοκαλίας πόνημα, εὐδοκίμως ἐξελληνισθὲν παρὰ τῆς λογιᾶς κυρίας Ἀθηνᾶς Σερεμέτη. Τὸ πόνημα τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς, ἐκ τεσσάρων